

боляре ти, отъ духовенство то и отъ граждане ти, които разгледвали работи ти на царштина та. Въ вѣнкашна та политика той ималъ прѣпирня съ хабсбургскій родъ, и поддържалъ протестанти ти въ тридесетогодишна та война.

Людовикъ XIII живѣлъ слѣдъ Кардиналъ тѣ само нѣколко мѣсеца, и оставилъ прѣстолю тѣ на шестогодишнѣи си синъ *Людовика XIV* (1643—1715 год.).

Управление то на царштина та прѣминало въ рѣцѣ тѣ на Анна Австрійска, майка на Людовика XIV; а прѣвъ министръ ѿ станалъ Кардиналъ Мазарини, родомъ италиянецъ, който билъ хитръ и пѣргавъ. Въ политика та гледалъ да слѣдва примѣръ тѣ на великѣи си учитель Ришелѣе. Голѣмци ти се вдигнали възъ пѣрвѣи министръ; съ тѣхъ станалъ едно и парижскѣи парламентъ или високиѣи съвѣтъ на царштина та. Това послѣдно вѣстание на голѣмци ти се вика *Фронди*. Царица та и Мазарини ако и да се принудили два пѣти да бѣгати отъ столицина та, нѣ все пакъ тѣи побѣдили; голѣмци ти и парламентъ тѣ поклонили глава за всякога. Мазарини умрѣлъ прѣвъ министръ (1661 год.); слѣдъ това Людовикъ XIV самъ седналъ да управа царштина та.

Напрѣднование на искусство то и на книжнина та.

Опѣлченѣя та и ближни ти сношения на Французи ти съ Италианци ти въ край тѣ на XV и въ начало то на XVI вѣкъ ги запознали съ образованостъ та на Италия, дѣто на онова врѣме наука та и искусство то напрѣдновали. Въ Франция най-много зели да залѣгати на архитектурно то искусство. Срѣдневѣковна та архитектура зела да се замѣнява съ нова та, сир. намѣсто острокутѣни сводове и издѣлбани накѣти зели да правети валчести сводове, грѣцки стѣлшове и слѣнно живописство. Искусство то напрѣдновало въ Франция подъ покровителство то на кралѣ ти, които залѣгали да възвисети блескъ тѣ на царски ти си дво-